

1878-03-17

AFSENDER

Theophilus Hansen

MODTAGER

J. C. Jacobsen

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Wien

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv. Familiearkivet, F4

SUMMARY

Theophilus Hansen takker J. C. Jacobsen for de tilsendte fotografier af villaen og parken på Carlsberg. Han roser JCs kunstsans og udsmykningen af Pompeji.

TRANSSKRIFTION

Wien d 17 Marz 1878.

Høistærede Herr Jacobsen !

Med Deres ærede Skrivelse af 28 Februar og den senere Oversendelse af de overordentlig skjøne Photographier af Deres Bygninger har De gjort mig en sand Glæde, for hvilken jeg hermed udtaler min Hjerteligste Tak.

Jeg seer her ret ved Betragtningen af disse Arbeider, at Konstsandsen er en af vor Herre given Gave, som desværre bliver saa faa Mennesker givet. Men min Overbevisning, at Herr Jacobsen henhører til een af disse Faa, glæder det mig i høieste Grad at kunde forsikre Dem.

Det er saa sjældent forenet, at Konstsandsens Besidder tillige besidder Midlerne, som ere nødvendige for at understytte Konsten. Ogsaa i denne Henseende staar De glimrende Kort sagt, jeg gratulerer Dem af Hjertet til den store

Glæde, som De bestandig ikke allene bereder Dem selv, men ogsaa alle Andre, der ligesom De fornøje sig over det Skjøne. En saadan Glæde har det nu ogsaa beredet mig i det Fjerne, naar jeg betragter Deres smukke Tegninger og Photographier af Deres Parker, deres Pragthuus maa i Kostbarhed i det indre gjøre en høist behagelig Virkning. Jeg beklager kun, at ikke ... at Photographierne er saadan optaget, at man kan see hvorledes Deres Bolig slutter sig dertil.

Da De ved Deres sidste korte Ophold her fortalte mig om Deres pompejanske Huus, (som De kaldte det) saa overhørte jeg ganske at det var et Væxthuus og indbildte mig at det var en Villa, som De selv beboede. Af denne Grund forestillede jeg mig det Hele i pompejansk Farveprakt.

Naar jeg tænker mig de herlige Planter, med deres friske Farver og, bringer i Erindring den Farveprakt, som

bestandig prydede de pompejanske Søilealler, saa vilde jeg ønske, at De ved Leilighed igjen besøgte Pompeiji for ved Deres

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Tilbagekomst at fuldende Deres saa vel begyndte Værk. Ogsaa Reliefferne af Professor Stein glæde mig, da man deri seer Indflydelsen af Thorvaldsen. Kort sagt, jeg vilde ønske at Danmark havde mange saadanne Mænd, der som De vilde finde Glæde i, at anvende en Deel af deres Formue paa Konsten. At andre Væxthuuse ere sikkert meget hensigtsmæssige og, omendskjønt Architekten her var uindskrænket med Hensyn til Midlerne, saa har det glædet mig at høre hvorledes han dog har forstaaet at give det Hele en høist lyklelig Hovedform. Hvor kjedeligt vilde det over Hovedet være i Verden hvis man ikke havde Konsten og, hvilket Tab liede[?] ikke de Mennesker, som mangle Sandsen derfor.

Med denne Bemærkning slutter jeg, idet jeg gjentage min inderligste Tak for den Glæde De har gjort mig og forbliver med Forsikringen om min største Høiagtelse.

Deres højvelbaarenhed ærbødige og hengivne

Th. Hansen

J. C. JACOBSENS ARKIV

CARISBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

C. M.

Wien 27 May 1878.

Høiforandret for Jacobson!

Med den ærede Høiforandret af 28 Februar og den høje
Omsorg og den udsørgede Høiforandret af den
af den Høiforandret for de gjort mig en god Glæde,
for hvilken jeg forandret Høiforandret min høiforandret Tak.
Jeg for for ved den Høiforandret af den Høiforandret,
at Høiforandret er en af den Høiforandret Høiforandret, som det
nået bliver for den Høiforandret Høiforandret. Men min Høiforandret
Høiforandret, at for Jacobson Høiforandret til en af den Høiforandret
glæde det mig i Høiforandret Høiforandret Høiforandret Høiforandret.
Det er for Høiforandret Høiforandret, at Høiforandret Høiforandret, tillige
Høiforandret Høiforandret, som er den Høiforandret Høiforandret Høiforandret
Høiforandret Høiforandret Høiforandret Høiforandret Høiforandret.
Til for, jeg Høiforandret Høiforandret Høiforandret Høiforandret Høiforandret.

igjennem, men de med endnu gaa videre og, vil
forfølge Nollas Paulinger med en Aarbenfæmning
en Tunde, som de meddeelte mig, da jeg besøgte Arent
og med sinnes Leilig sat sigte mig, at de i Arents
Paulinger for første gang te sig med sigtning og
som Rensar, som de sigtede efter sig, for et bliv
oplyst: Nollas Aarbenfæmning og, at de første fundet
en Italiener, som først tilbød sig, at professor
en uioyelig sigte, som professor man kunde oplyde
Eilendelsen til et for sig selv udmærkede Nollas, som
at første Arbejde forlangte.

Jeg var nu først efter et som snart tilbage, som med
mig til Arents for Paulinger, for et udmærkede
den for sig selv Eilendelsen, da som imidlertid sigte
mig, at jeg for et oplyde dem, men da professor mig
til det bliv Arents for Arent, som oplyde sig selv, da jeg
vandt, at det endnu sigte vilde bliv udmærkede.

Den medfølgende Nollas, som sigte sig selv, den
beside dem, og jeg for sigte sig selv, som sigte et
sigte tilbage. I nogle dage, som, som sigte

